

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Rev. br. 1/23

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Rustem Thaqi i Zenel Leku članovi veća, u pravnoj stvari tužioca A. S. iz sela ... Opština D., koga po punomoćju zastupa Miftar Qelaj, advokat iz P., protiv tužene Kosovska kompanija za distribuciju i snabdevanje električnom energijom – KEDS AD, sa sedištem u Prištini, koju po punomoćju zastupa L. S., po predmetu spora radi poništaja odluke o prekidu ugovora o radu i naknade zarade, odlučujući po reviziji tužene protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 6324/21 od 25.07.2022. godine, u sednici veća održanoj dana 11.07.2023. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužene podneta protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 6324/21 od 25.07.2022. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Prištini P. br. 2590/16 od 12.12.2019. godine u stavu I izreke, delimično je usvojen tužbeni zahtev tužioca A. S. iz sela ... Opština D.

Stavom II izreke poništena je kao nezakonita odluka KEDS-a – AD br. 350 od 27.09.2016. godine.

Stavom III izreke obavezana je tužena KEDS – AD da tužiocu A. S., isplati iznos od 11.476,09 evra neto za period od 01.12.2016. do 16.05.2019. godine, na ime penzijskog TRUST-a iznos od 634,25 evra, i na ime poreza na zaradu iznos od 574,60 evra, a sve to sa zakonskom kamatom od 8% , koja se ima računati od 15.03.2019. godine pa do konačne isplate, i sve to u roku od sedam dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stravom IV izreke deo tužbenog zahteva koji se odnosi na vraćanje tužioca u radni odnos i naknadu zarade za iznos preko dosuđenog je odbijen kao neosnovan.

Stavom V izreke obavezana je tužena KEDS – AD da u roku od sedam dana od dana prijema presude, isplati tužiocu troškove postupka u iznosu od 1.700,00 evra.

Protiv ove presude žalbu je uložila tužena, a Apelacioni sud je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te je presudom Gž. br. 6324/21 od 25.07.2022. godine istu odbio, a presudu Osnovnog suda u Prištini P. br. 2590/16 od 12.12.2019. godine potvrdio.

Protiv pravosnažne presude Apelacionog suda Kosova reviziju je podnela tužena zbog bitnih povreda odredbi ZPP-a i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda, a u smislu člana 215. ZPP-a našao:

Revizija nije osnovana.

Prema podacima iz spisa predmeta, utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Tužilac je od 27.01.1986. godine u radnom odnosu kod tužene na poslovima električara, a po ugovoru o radu od 01.06.2015. godine tužilac je raspoređen u Operativni departman za projekte, na radno mesto "zaposleni za operativne projekte". Odlukom tužene br. 350 od 27.09.2016. godine raskinut je ugovor o radu sa tužiocem. Kao razlog za raskid ugovora o radu se navodi nova organizaciona struktura tužene, te zatvaranje departmana u kojem je tužilac radio. Protiv ove odluke tužilac je podneo žalbu drugostepenom organu tužene, a ista je Odlukom broj 9014 od 17.10.2016. godine odbijena. Protiv odluke tužene od strane Federacije nezavisnog sindikata Elektrokosova podneta je žalba Inspekciji rada, a Inspekcija rada je odlučujući po podnetoj žalbi našla da je žalba osnovana, te je Odlukom broj 37-00194/16-A od 26.10.2016.godine istu usvojila, a ovde tuženoj naložila da u roku od osam dana stavi van snage odluku o prestanku radnog odnosa zaposlenih, među kojima je i ovde tužilac. Tužena nije postupila po odluci inspekcije rada.

Pri ovakvom stanju činjenica prvostepeni sud je usvojio tužbeni zahtev i poništio rešenje tužene o raskidu ugovora o radu, te obavezao tuženu da tužiocu naknadi zaradu u iznosu koji je utvrđen na osnovu veštačenja veštaka finansijske struke.

Stanovište prvostepenog suda je prihvatio i Apelacioni sud prilikom odlučivanja po žalbi tužene na presudu prvostepenog suda.

U sprovedenom postupku pred nižestepenim sudovima nije bilo bitnih povreda odredbi ZPP-a, kako onih na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, tako ni onih kojima se revizijom ukazuje. Neosnovano se revizijom ukazuje na bitnu povredu iz člana 182. stav 2. tačka n) ZPP-a, jer je pobijana presuda u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je izvršiv i u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Revizijski navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava od strane nižestepenih sudova, nisu osnovani a iz sledećih razloga:

Zakon o radu u članovima 70. i 76. propisuje uslove i postupak raskida ugovora o radu od strane poslodavca. Član 70. se odnosi na pojedinačne slučajeve, a član 76. Zakona o radu na situacije koje se mogu podvesti pod pojam „Kolektivni otkaz”. Član 76. Zakona o radu, u stavu I definiše pojam kolektivnog otkaza, kao otkaz od strane poslodavca kojim se raskida ugovor o radu sa 10 % i više zaposlenih u vremenskom periodu od 6 meseci, s time da broj zaposlenih sa kojima se raskida ugovor o radu ne može biti manji od 20. Međutim, u sledećem stavu, stavu II istog člana, zakonodavac propisuje primenu navedenog člana i na „otpuštanje većeg broja radnika”. Dakle Zakon u ovom stavu člana 76. ne koristi termin u „slučaju kolektivnog otkaza”, već termin „u slučaju otpuštanja većeg broja radnika”, što znači da se navedena norma odnosi na situacije u kojima broj otkaza ne premašuje 10% zaposlenih, ali je objektivno reč o većem broju. Dakle, čak i da je tačan revizijski navod o tome da broj radnika kojima je otkazan ugovor o radu u periodu maj-novembar 2016. godine iznosi 78, te da isti broj predstavlja manje od 10% zaposlenih, ovoliki broj otkaza se svakako može podvesti pod pojam „ otpuštanje većeg broja radnika”, što zahteva primenu člana 76. Zakona o radu u konkretnoj situaciji. To dalje znači da je poslodavac, ovde tuženi, morao ispoštovati obaveze i proceduru koju navedeni član zakona u nastavku propisuje. Nižestepeni sud u osporenoj odluci daje jasne i obrazložene navode da tuženi nije postupio na način kao to član 76. Zakona o radu propisuje, te da je reč o otkazu ugovora o radu suprotno zakonu, pa je tužbeni zahtev osnovan i valjalo ga je usvojiti. Obzirom da je obrazloženje nižestepениh sudova prihvatljivo i za Vrhovni sud, isto neće biti ponavljano.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud Kosova je našao da revizija tužene podneta protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž.br. 2008/2020 od 05.04.2022. godine nije osnovana, te je uz primenu člana 222 ZPP-a odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA

REV. Br.1/2023 OD 11.07.2023.GOD.

PREDSEDNIK VEĆA – SUDIJA

Nenad Lazić